

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 19 de Juliol de 2015. N° 29

71è ANIVERSARI DE LA DEDICACIÓ DE LA NOSTRA ESGLÉSIA PARROQUIAL

El temps convencional passa lleuger i, sense adonar-nos, de nou celebrem que la nostra església parroquial va ser dedicada pel qui aleshores era el bisbe de Barcelona: Mons. Gregorio Modrego Casaus. Després de la restauració que necessitava, com que era pràcticament total, es va solemnitzar d'una manera especial fent servir, aleshores, el ritual de "consagració d'església" i, també, de l'altar major.

Els qui estigueren presents aleshores, potser recordaran la complexitat de la cerimònia i el llarg ritual que comportava. Encara el ritual d'avui, reformat i abreujat, continua essent complexa, perquè amb la cerimònia es volen ressaltar molts signes que donin sentit a una celebració que esdevé important per una comunitat cristiana que dignifica el seu lloc de culte i de celebració de la fe.

Fa, doncs, 71 anys que això s'esdevingué en el nostre poble i com a continuadors d'una comunitat d'aleshores, volem reconèixer que som hereus en la fe del que ens han llegat els grans de la comunitat d'abans i que els més joves van continuant per lliurar-ho als que vindran després.

Com és lògic, els temps són diferents tant en la manera de viure la fe com en el comportament social. La manera d'orientar la vida de la comunitat també ha variat i en molts aspectes, gràcies a Déu, ha canviat, i haurà de canviar més. Amb tot, la fe, que vol dir el convenciment per Jesucrist i el seu Evangeli, que ha de manifestar-se a través de la manera de viure, és el mateix d'aleshores, cal treballar-ho més i més.

El temple és el mateix, però no podem ancorar-nos en les pedres, tot i que hem de vetllar perquè s'aguantin, sinó que hem de vetllar pel temple viu que són les persones per a viure la nostra fe en el nostre temps, per respondre al que avui és necessari i perquè la fe no esdevingui un què del passat però que avui ja no diu res el missatge de Jesús.

Entomem amb molt de gust la responsabilitat de vetllar pel nostre temple parroquial, però només com a lloc de les nostres celebracions de la fe, de trobada comunitària i també personal amb Déu i com a lloc privilegiat d'espiritualitat, però sense oblidar que el què en aquest lloc es troba, cal viure-ho fora enmig de la societat d'avui com una crida a construir el Regne de Déu que Jesús ens va anunciar i fer-ho en comunió amb tota l'Església diocesana i universal.

Mn. Joaquim Rius

“Le dio lástima de ellos”.

Los discípulos, enviados por Jesús para anunciar su Evangelio, vuelven entusiasmados. Les falta tiempo para contar a su Maestro todo lo que han hecho y enseñado. Al parecer, Jesús quiere escucharlos con calma y los invita a retirarse «ellos solos a un sitio tranquilo a descansar un poco».

La gente les estropea todo su plan. De todas las aldeas corren a buscarlos. Ya no es posible aquella reunión tranquila que había proyectado Jesús a solas con sus discípulos más cercanos. Para cuando llegan al lugar, la muchedumbre lo ha invadido todo. ¿Cómo reaccionará Jesús?

El evangelista describe con detalle su actitud. A Jesús nunca le estorba la gente. Fija su mirada en la multitud. Sabe mirar, no sólo a las personas concretas y cercanas, sino también a esa masa de gente formada por hombres y mujeres sin voz, sin rostro y sin importancia especial. Enseguida se despierta en él la compasión. No lo puede evitar. “Le dio lástima de ellos “. Los lleva todos muy dentro de su corazón.

Nunca los abandonará. Los “ve como ovejas sin pastor “: gentes sin guías para descubrir el camino, sin profetas para escuchar la voz de Dios. Por eso, «se puso a enseñarles con calma», dedicándoles tiempo y atención para alimentarlos con su Palabra curadora.

Un día tendremos que revisar ante Jesús, nuestro único Señor, cómo miramos y tratamos a esas muchedumbres que se nos están marchando poco a poco de la Iglesia, tal vez porque no escuchan entre nosotros su Evangelio y porque ya no les dicen nada nuestros discursos, comunicados y declaraciones.

Personas sencillas y buenas a las que estamos decepcionando porque no ven en nosotros la compasión de Jesús. Creyentes que no saben a quién acudir ni qué caminos seguir para encontrarse con un Dios más humano que el que perciben entre nosotros. Cristianos que se callan porque saben que su palabra no será tenida en cuenta.

Un día el rostro de esta Iglesia cambiará. Aprenderá a actuar con más compasión. Jesús tiene fuerza para transformar nuestros corazones y renovar nuestras comunidades.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:18	20h.	
DIUMENGE:19	11h. 13h.	difunts família Junquera-Ezquerria
DILLUNS:20	20h.	
DIMARTS:21	20h.	
DIMECRES:22	20h.	
DIJOUS:23	20h.	
DIVENDRES:24	20h.	Pepita Morell Coll i Josep M ^a Pagés Morell.(funeral) esposos Joan Gallart i Francisca Malaret;
DISSABTE:25	20h.	difunts família Vila-Oliveras
DIUMENGE:26	11h.	Esposos Gabriel Florensa Gabernet i Concepció Monfort Jarque.

MARE DE DÉU DEL CARME 16 de juliol

Maria del Carme és la Verge humil i senzilla, pobra i lliure, patrona de la mar i dels pescadors.

Ella és un exemple d'estil de vida en el seguiment de Jesús i també, una dolça presència de Mare en la qual hem de confiar.

Mare de Déu del Carme vetlla per tots els treballadors i treballadores.

Pels qui estan en feines precàries, pels qui arrisquen la seva salut en el treball, pels qui són explotats amb condicions laborals indignes i també pels qui són a l'atur.

Fes-nos solidaris i sensibles a totes aquestes realitats i, tal com va fer Jesús, sapiguem ser portadors d'esperança als qui pateixen.

Fes que en contemplar les aigües de la nostra Mar Mediterrània, les mateixes que acaronen la falda del Mont Carmel a Israel, sapiguem ser agraïts del que som i del que vivim.
